

Věc C-347/04

**Rewe Zentralfinanz eG, univerzální
právní nástupce ITS Reisen GmbH**

v.

Finanzamt Köln-Mitte

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
podaná Finanzgericht Köln)

„Svoboda usazování – Korporační daň – Okamžité vyrovnání ztrát dosažených
mateřskými společnostmi – Ztráty vyplývající z odpisu hodnoty podílů držенých
v dceřiných společnostech usazených v jiných členských státech“

Stanovisko generálního advokáta M. Poiarese Madura přednesené dne
31. května 2006 . . . . . I - 2649
Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 29. března 2007 . . . . . I - 2668

Shrnutí rozsudku

*Volný pohyb osob – Svoboda usazování – Daňové právní předpisy
[Smlouva o ES, článek 52 (nyní po změně článek 43 ES) a článek 58 (nyní článek 48 ES)]*

Články 52 Smlouvy (nyní po změně článek 43 ES) a 58 Smlouvy (nyní článek 48 ES) brání právní úpravě členského státu, která omezuje možnosti mateřské společnosti se sídlem v tomto státě provést daňový odpočet ztrát dosažených uvedenou společností na základě odpisů hodnoty jejich podílů v dceřiných společnostech usazených v jiných členských státech, v nichž drží podíl umožňující jí vykonávat určitý vliv na rozhodování v těchto zahraničních dceřiných společnostech a určovat jejich činnost, zatímco takové omezení neexistuje u podílů držených v dceřiných společnostech-rezidentech.

Takové rozdílné daňové zacházení mezi mateřskými společnostmi-rezidenty podle toho, zda mají, či nemají dceřiné společnosti v zahraničí, nemůže být odůvodněno pouhou skutečností, že se rozhodly vykonávat hospodářské činnosti v jiném členském státě, ve kterém dotčený stát nemůže vykonávat svoji daňovou pravomoc. Argument vycházející z vyváženého rozdělení zdaňovací pravomoci mezi členskými státy nemůže jako takový odůvodňovat to, že členský stát systematicky odmítá poskytovat daňové zvýhodnění

mateřské společnosti-rezidentovi z důvodu, že tato společnost rozvinula nadnárodní hospodářskou činnost, která nemá ihned přinášet tomuto státu daňové příjmy.

Krom toho, jelikož specifickým předmětem takové právní úpravy není vyloučení čistě vykonstruovaných operací, jejichž cílem by bylo obcházení vnitrostátního daňového zákona, z možnosti získat daňové zvýhodnění, ale týká se obecně všech situací, ve kterých jsou dceřiné společnosti z jakéhokoliv důvodu usazeny v jiném členském státě, nemůže být tato úprava, aniž by překračovala meze toho, co je nezbytné pro dosažení cíle, který údajně sleduje, považována za odůvodněnou nebezpečím daňových úniků. Usazení společnosti mimo území tohoto členského státu totiž neznamená samo o sobě existenci daňového úniku, neboť dotčená společnost v každém případě podléhá daňovým právním předpisům státu usazení.

(viz body 43, 52, 70 a výrok)